

Kondor Katalin: Menetelés az egyenlőségbe

2024 június 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Igen jól tájékozott körökből érkezett a minap a hír...

a háború kezdete óta először Jótékonyági LHHKKGFTTHJLIVGKMBTQ+ fesztivált és Egyenlőségi Menetelést

szerveznek Kijevben. Tényleg, már csak ez hiányzott! A teljesen megbolydult világot jól ismer? és igen tájékozott kedves ismerősöm számolt be erről, amiről a „hivatalos” médiában eddig nemigen olvashattunk. Azóta már a neten is megjelent a hír, ami ettől még lehet álhír is, mindenesetre sikerült meglepetést okozni sokaknak, mert valahogy nem egészen így képzeltük el a háborús Kijevet, hogy fesztiválok rendezésén töri a fejét. Hogy pontosan miért kell jótékonykodni bárkinek is egy LMBTQ-társaság tagjai számára, arra nem találtam még választ, mint ahogy arra sem, hogy mi is az az Egyenlőségi Menetelés. Erről sajnos csak az jutott eszembe, hogy mióta világ a világ, bizony vannak egyenlők és még egyenlőbbek, de hiába meneteltünk már sokszor, semmi sem változott. Közölték még azt is, hogy június 9-én jótékonyági oktatási fesztivált is rendeznek Kijevben, s rá egy hétre lesz a fentebb már említett, Ukrajna függetlenségéért harcolókat támogató Egyenlőségi Menetelés elnevezésű rendezvény is. Sajnos sem a menetelést, sem az oktatási fesztivált nem könnyű a mai ukrán helyzetet az újságokból némiképpen ismerve igazán elképzelni, már csak azért sem, mert vajon ki biztosítja a helyszínt akkor, amikor naponta csak a fegyverdörgést, bombázást, összeomló és összeomlott házakat, romokat láthatunk, hallhatunk a hírekben?

Meglehet az is ebben a rém- és álhírekkel teli világban, hogy hírlapi kacsza mindkét enyhén szólva is kissé furcsa közlemény, s csak polgárpukkasztó akar lenni, bár ennek nem látnám értelmét. Hamarosan persze ki kell derülnön az igazság, ami általában elbűb-utóbb ki szokott derülni, még ha nem is úgy, ahogy mi szeretnénk. Ezen híreket állítólag a Kyiv Pride közszervezet Facebook-üzenetében kürtölték világgá, de arról nem szólt a fáma, pontosabban arról sem, hogy a biztonságot vajon ki és milyen módon biztosítja majd ezekben a vészterhes időkben a felvonulók és a fesztiválozók számára?

Ez időtájt amúgy a fesztiválok korát éljük, mondhatjuk hozzászoktunk, hogy szinte minden nap van egy fesztivál valahol – így nálunk is. A hír mégis meglepett. Ez minden bizonnyal az én hibám, ugyanis nem tudom hová tenni, s megmagyarázni egyebek közt azt se, mit is jelent egy jótékonyági LMBTHHTFGJKLIQ-fesztivál. Kivel kell jótékonykodni? Az LMBJJGFBTQ-mozgalom tagjait kellene netán támogatni? Miért? A fesztivál létrehozóit? Miért? Nincs elég pénzük a fesztivál lebonyolítására? Kit érdekel? Ám ha van is, miért nem az árván maradt gyermekeket, egyedül küzdő családanyákat, mozdulni nem tudó öregeket kellene támogatni Ukrajnában? Nem kicsit, nagyon! Miféle erkölcs diktálja ezt a magatartást? Arrafelé az LMBHJKIUHJLTQ-közösség tagjainak nem kötelező katonának lenni? Avagy azt akarják bizonyítani, hogy odaát, Ukrajnában olyan toleráns népek élnek, hogy amikor hajszálon múlik az életük, akkor is van kedvük LMBJGFGJKTQ-bulikon mulatozni? Vagy már véget ért a háború, csak mi nem tudunk róla? Adná Isten! Másról sem hallunk Ukrajnából, mint hogy naponta fogdossák össze a még éppen hadra fogható férfiakat a legbrutálisabb módon, hogy már másnap a harctéren találják magukat. A mozgósítás az LMBTQ-szimpatizánsokra, a fesztiválozókra nem vonatkozik? Hihetetlen! Bizonyára hiányos ismereteimnek köszönhető, hogy ilyesmit eddig el sem tudtam képzelni. Szóval döbbenetes a világ, melyről sosem gondoltam volna, hogy háborús helyzetben, a bombák előtt naponta menekülő embereket látva, és sorsukon elmerengve fesztiválokról is kénytelen leszek elmélkedni. S ha a fesztivál híre igaz, akkor még inkább döbbenet, hogy ez megtörténhet. Persze ezek a gondolatok egy javíthatatlan civil (ez volnék én) gondolatai. Mindenesetre én szoltam lapunk szerkesztőjének, ne rám haragudjon, ha a fentebb emlegetett eseményekről szóló hírek nem igazán fedik a valóságot. Pontosabban, ha álhírnek bizonyulnak. Mert végül is azt mindig tanították nekünk, hogy háborúban minden megtörténhet. Még egy LJUKLHHMBTQ-fesztivál is.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
